

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 2. Compensatio eorum, quæ desunt in vno loco, aut alia re à diuina
prouidentia mundo prospecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

Rom. 9.
21.

tantum, alia integra. O homo tu quis es, qui respondeas Deo? Numquid dicit figuratum ei, qui se fixit: Quid me fecisti sic? An non habet potestatem filius lutus, ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud verò in contumeliam? Hoc nos per Prophetam Ierem. 18. scire voluit, cum illius ore diceret: Ecce sicut lutum in manu figuli, ita & vos in manu mea. Quid inde conficitur? Id quod Apostolus dicit, O homo, quis es, qui respondeas Deo? Respondere Deo non posse conuincitur, ait S. Gregorius, qui homo nominatur; qui per hoc, quod de humo sumitus est, iudicia superna discutere dignus non est.

S. Greg.
lib. 9. mo-
ral. c. 8.

§. II.

Compensatio eorum, que desunt in uno loco, aut alia re, à diuina prouidentia Mundo prospecta.

Hæc quanquam ita sint, & licet negare unicuique possit, quod vult, tamen tam bonus est Plasmator noster, ut plerumque quod in uno negat, in altero compenset.

Ita, teste Alberto Hierone, *ubicumq; locoru;* alicuius rei ad vitam necessariae inopia laboratur, ibi aliud quiddam, quod eius vicem suppleat, inuenitur. In Ægypto, ubi rara pluvia, Nilus ripas aluei supergressus, id quod à

Albert.

Hieron.

Seneca-

nus lib. 1.

de Proui-

dent. Dei.

c. 7.

calo

celo regioni isti negatum est, etiam abunde sua irrigatione compensat. In locis mediterraneis, ubi salis factitij materia deest, fodinae salis à natura confecti reperiuntur, ne illa terra pars condimento ciborum tam necessario destituatur. In Noruegia & Suetia, ubi perpetuo gelo omnia rigent, non solum quercus, pinus, abietes, & id genus aliae arbores tanta copia, quanta vix usquam alibi, proueniunt, verum etiam Marturi, Zebellini, Ceruarij, nigra & alba vulpes, quarum pelles ad frigoris asperitatem mitigandam apprimè idoneæ sunt, plures, quam alijs locis visuntur. In Frisia, Hollandia, Taxandria, ubi nullæ, aut rarae silvae inueniuntur, cespitis quoddam genus è terra effoditur, quod ad solem siccatum tam idoneum fit ignis fomentū, ut lignorum desideriū facile harū regionum incola ferant. M. Paulus Venetus dicit, in regno Cathaij, quod lignis caret, nigros lapides inueniri, qui in ignem missi, ut lignum, ardent. Ubi, ob serpentum ingentem numerum, homines in magno periculo vita versantur, ibi lacertæ humano generi amicæ, si quando dormienti in pratis homini serpentem insidiari vident, faciem eius perreptant, ut a somno excitetur, & insidias declinet. Huiusmodi naturæ succursus, qui passim in ma-

Vide &
Adrian.
lunium
in Bata-
uiæ histo-
ria.

gno mundo cernitur, etiam in homine, hoc est, in parvo mundo, reperitur, cui si unum membrum deest, aut læsum est, alterum tanto magis seruit, pedemque, manus, & sensum, sensus haud raro compensat. Aut si defectus corporis dexteritate non sarcitur, ingenij dotes, animique vires tanto sunt locupletiores. Quemadmodum fit etiam, in Brasiliorum canibus, qui cum latrare nequeant, tamen possunt ululare, more loporum. Quod ipsum experimur in luce mundi sideralis, ubi subducto sole, luna effulgat, aut clarus stellarum chorus. Itaque sunt alii suæ quisque regionis indigenæ, quorum si quid in uno deest, in altero supereст. Æthiopi barbam non dedit natura, dedit autem capillum tanto densiore, quo solem arceat capiti flagrantius imminentem. Europæus crispatæ coma non indiget, ea igitur illi materia de vertice ad mentum defluit, ut barba vestiatur. Atque hæc quidem opera sunt naturæ in uno compensantis, quod deest in altero; & hiemis, sobolescentem vernæ telluris fecunditatē substituentis; quam tamen seu vicissitudinem, seu compensationem non miramur, quia consuetudo transit in contemptum,

Io. Lud.
Gottfrid.
in hist.
Antipod.
p. 1. pag.
177.

aut neglectum. Illas igitur res alba linea signandas arbitramur, quas raritas commendat. Ostendam igitur, alias quoq; in monstro, vel monstris compensationes admirationem meritas, non quòd rarò contingent, sed quòd rarò expendantur; aut narrentur, cùm tamen manifesta Numinis ex illis prouidentia, & sapientissimū iudicium eluscescat.

§. III.

Paruorum hominum magna virtus.

Philetam Coum aiunt macerrimo corpore *Aelian:*
fuisse. Quoniam igitur quavis occasione fa- lib. 9. va-
cile subuerti poterat, ferunt eum plumbeas riar. c. 14.
habuisse soleas in calceis, ne à ventis prosterne-
retur, si paulò durius eum afflissent. Quod ergo illi in corpore pondus natura nega-
uit, id à plumbō ingenium addidit: alijs quod eadem natura in mensura subtraxit,
in pondere substituit, & breues quidem,
sed pingues fecit, & in omnes suum mo-
mentum habentes. Atque, vt à statura Suidā
incipiamus, quoties, si corpus aspiciatur, Verb.
pusillus quantus Molon, animos gerit gi- Molon.
gante maiores? Ut nihil repetam de Za- Luc. 19.
chao; quanta laude afficit Pindarus Me- Pind. od.
lissum Thebanum, qui statura corporis 4.

Nn 5 parua,